

Sr. Ignasi Roviró: *Art i ciutadania, una reflexió sartriana.*

Per l'autor, les posicions sartrianes enfront d'aquests temes tenen un nexa comú: la llibertat. La llibertat entesa no com l'escollir el que hom vol idealment, sinó allò que hom pot realment. Així, el ciutadà es fa tot elegint-se. Pot escollir ser un ciutadà honrat, que segueix i respecta les lleis. També pot triar ser un ciutadà contra la llei, o que en faci un cas omís. Ser ciutadà és més que un imperatiu legal, és una elecció permanent. Per altra part, cal no confondre ciutadà i habitant. Hi ha una diferència de drets legals. La ciutadania inclou i exclou diferents sentits d'habitant. L'art també implica la lliure elecció de l'artista. L'artista, a l'igual que el ciutadà, es fa tot fent obra. L'artista, si ho vol seguir essent, ha d'escollir-se permanentment com a artista i crear, mai *ex nihilo*, sinó del material del seu temps. Contra la visió de l'art com a comunicació, Sartre potencia l'art com a expressió de l'elecció personal.